

Rolnummer : 384
Arrest nr. 22/92 van 19 maart 1992

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing van sectie 34 - P.T.T., artikel 2.34.1., van de wet van 24 juli 1991 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1991.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit de voorzitter J. Delva,
en de rechters-verslaggevers L. De Grève en M. Melchior,
bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. ONDERWERP

Bij verzoekschrift aan het Hof gericht bij ter post aangetekende brief van 5 februari 1992 wordt de vernietiging en de schorsing gevorderd van sectie 34 - P.T.T., artikel 2.34.1., van de wet van 24 juli 1991 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1991 (B.S. van 9 augustus 1991) door :

- Robert De Caster, wonende te 9090 Melle, Hof ten Dries 2;
- Edy Piessens, wonende te 9170 Sint-Pauwels-Waas, Lijkveldestraat 105;
- Willy Debroux, wonende te 9620 Zottegem, Traveins 6.

II. RECHTSPLEGING

Bij beschikking van 6 februari 1992 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59, tweede en derde lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 13 februari 1992 hebben de rechters-verslaggevers L. De Grève en M. Melchior, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de voormelde bijzondere wet de voorzitter in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdend in beperkte kamer, voor te stellen een arrest van niet-ontvankelijkheid uit te spreken.

Conform artikel 71, tweede lid, van de voormelde bijzondere wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan verzoekers kennisgegeven bij ter post aangetekende brieven

van 14 februari 1992.

De verzoekers hebben een memorie met verantwoording ingediend op 28 februari 1992.

De rechtspleging is gevoerd conform de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. IN RECHTE

1. Het aangevochten artikel 2.34.1. van sectie 34 - P.T.T. van de wet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1991 verleent aan de 111 genoemde personen een ranginneming in de graad van postontvanger A voor de periode van 1 januari 1979 tot de datum naast hun naam vermeld.

Verzoekers klagen erover dat zij niet in de lijst van nominatim vermelde personen zijn opgenomen, terwijl zij verklaren zich in dezelfde toestand te bevinden.

Het middel ter ondersteuning van het beroep komt erop neer dat de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet geschonden zijn doordat de bestreden bepalingen zonder objectieve en redelijke verantwoording een aantal personen bevoordelen en anderen in gelijke situatie buiten beschouwing laten, en dit bovendien met miskennis van het gezag van gewijsde van verschillende tussengekomen vernietigingsarresten van de Raad van State.

- 2.1. Bij arrest van de Raad van State nr. 25.161 van 26

maart 1985 werd artikel 7, § 2, van het Koninklijk Besluit van 14 december 1978 betreffende de hiërarchische indeling en de loopbaan van sommige personeelsleden van de Regie der Posterijen vernietigd.

Dat Koninklijk Besluit schaft onder meer de graden van postontvanger 1e en 2e klasse per 1 januari 1979 af en voert de graden van postontvanger A (rang 25) en sectiechef (rang 24) in. Artikel 7, § 2, bepaalde dat personeelsleden die op 31 december 1978 titularis waren van de afgeschafte graad van postontvanger 2e klasse tot postontvanger A of tot sectiechef konden benoemd worden naargelang het beheerders of niet-beheerders betrof.

Die bepaling werd bij voormeld arrest van de Raad van State vernietigd op grond van de overweging dat niet is aangetoond dat de indeling in "beheerders" en "niet-beheerders" op gegronde motieven steunt.

2.2. Het ministerieel besluit van 28 november 1979, waarbij een aantal postontvangers 2e klasse (beheerders) met ingang van 1 januari 1979 waren benoemd tot postontvanger A, is door de Raad van State bij arrest nr. 26.788 van 26 juni 1986 ambtshalve vernietigd bij gemis aan rechtsgrondslag ingevolge de vernietiging van het hogervermelde artikel 7, § 2, van het K.B. van 14 december 1978.

2.3. Bij arrest nr. 35.435 van 10 juli 1990 verwierp de Raad van State de verzoeken tot derden-verzet tegen het voormelde arrest nr. 25.161. De verzoeken tot derden-verzet tegen het arrest nr. 26.788 werden gedeeltelijk gegrond verklaard - met

name wat betreft een aantal postontvangers A van de Franse taalrol - en voor het overige eveneens bij dat arrest nr. 35.435 verworpen.

- 2.4. De ministeriële besluiten van 29 januari 1991 houdende benoemingen tot postontvanger A (van diezelfde personen die reeds bij voormeld M.B. van 28 november 1979 waren benoemd) - met terugwerkende kracht wat de datum van ranginneming betreft - werden eerst geschorst bij arrest van de Raad van State nr. 37.144 van 4 juni 1991 en vervolgens vernietigd bij arrest nr. 38.295 van 10 december 1991, in zoverre die besluiten aan de benoemden een betere ranginneming verschaffen dan aan de verzoekende partijen voor de Raad, thans ook verzoekers voor het Hof.

3. De bestreden bepalingen van voormelde wet van 24 juli 1991 zijn aangenomen en in werking getreden hangende het geding dat is beslecht bij voormeld arrest nr. 38.295 van 10 december 1991.

Hieraan zijn in dat arrest (p. 9-10) volgende belangwekkende overwegingen gewijd :

"3.1. Overwegende dat de eerste tussenkomende partij opwerpt dat de Raad gedeeltelijk niet bevoegd is om kennis te nemen van het annulatieberoep ; dat dit volgens hem zo is voor die benoemingen onder de bestredene die het voorwerp uitmaken van het sub 2.9. vermelde artikel 2.34.1. van de wet van 24 juli 1991, dat deze benoemingen 'regulariseert' ;

3.1.1. Overwegende dat verzoekers op die exceptie repliceren met een beschrijving van het precieze voorwerp van de aangevoerde wetsbepaling : die bepaling 'regulariseert' niet de erin vermelde benoemingen zelf, maar enkel de ranginneming van de benoemden voor de periode van 1 januari 1979 tot het tijdstip van de ranginneming bepaald in hun benoemingsbesluit ; 'wanneer bijgevolg de Raad zou besluiten tot de

vernietiging van de aangevochten benoemingen, dan blijven deze wettelijke bepalingen gewoon bestaan ... alleen hebben ze niet langer een voorwerp ...' ; dat de Raad die uiteenzetting van verzoekers bijvalt ; dat die uiteenzetting des te meer overtuigt daar het wetsartikel niet slaat op alle benoemingen, maar alleen op die benoemingen die geen terugwerkende kracht hadden tot 1 januari 1979 en dan nog maar in zoverre ze die terugwerkende kracht niet hebben; (...)"

4. Na afwijzing van de exceptie van niet-bevoegdheid heeft de Raad van State bij voormeld arrest nr. 38.295 daadwerkelijk besloten tot de vernietiging van de besluiten houdende benoemingen van postontvanger 2e klasse tot postontvanger A, weliswaar enkel in zoverre ze aan de benoemden een betere ranginneming verschaffen dan aan R. De Caster, E. Piessens en W. Debroux.
5. Met de bestreden bepaling heeft de wetgever niet beoogd tussen te komen in het geding dat voor de Raad van State aanhangig was, hetgeen hem overigens niet toekomt.
De wetsbepaling houdt wat betreft de nominatim vermelde personen enkel een ranginneming in "voor de ontbrekende tussenperiode", dit is de bijkomende retroactiviteit voor de periode tussen 1 januari 1979 en het tijdstip waarop voor de benoemingen bij ministeriële besluiten van 29 januari 1991 reeds een retroactieve ranginneming was verleend onder aanvoering van artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen.
6. De bestreden bepaling regelt de ranginneming voor personen waarvan de benoeming met terugwerkende kracht is vernietigd in zoverre aan de benoemden een betere ranginneming was verleend dan aan de

verzoekers.

In die mate is de bestreden wetsbepaling niet alleen zonder voorwerp geworden maar moet zij geacht worden nooit een voorwerp gehad te hebben of nog te kunnen hebben op straffe van miskennis van het gezag van gewijsde dat aan de erga omnes geldende vernietigingsarresten van de afdeling administratie van de Raad van State moet worden verleend.

7. Het Hof stelt vast dat artikel 2.34.1. van sectie 34 - P.T.T. van de wet van 24 juli 1991 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1991 zonder voorwerp is, gelet op het gezag van gewijsde dat verbonden is aan de arresten van de Raad van State, inzonderheid het arrest nr. 38.295 van 10 december 1991, in zoverre aan de nominatim vermelde personen een betere ranginneming wordt verleend dan aan R. De Caster, E. Piessens en W. Debroux.
8. Gelet op die elementen is het Hof, beperkte kamer, van oordeel dat een arrest van niet-ontvankelijkheid dient te worden gewezen om reden dat de bestreden bepalingen moeten worden beschouwd zonder voorwerp te zijn.
9. Een arrest van niet-ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging brengt mee dat de accessoire vordering tot schorsing eveneens moet worden afgewezen.

OM DIE REDENEN,

HET HOF, beperkte kamer,

uitspraak doende met eenparigheid van stemmen,

verwerpt het beroep tot vernietiging en de vordering tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 19 maart 1992.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

J. Delva